

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:53	7:13	אלעד
8:55	7:03	בית שמש
8:53	7:21	בני ברק
8:54	7:16	חיפה
8:52	7:13	טבריה
8:52	7:00	יבנאל
8:51	7:04	ירושלים
8:52	7:11	מודיעין עילית
8:52	7:11	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 13, גליון 41 (659)

פרשת פנחס, כ"א תמוז, אבות פרק א', שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרון: נ"ך: ירמיה מ-מא | בבלי: בבא בתרא לב | ירושלמי: פסחים ע | תוספתא: ערכין ב | רמב"ם: ביאת המקדש ד

מוהרא"ש מספר

בין המצרים

אנחנו נכנסים כעת לימי "בין המצרים" שלשת השבועות בין שבעה עשר בתמוז ותשעה באב, אנשים מסתכלים על התקופה הזו כעל ימי עצבות ומרה שחורה, ונדמה להם שהם ימי ירידה ונפילה, לפרחוקים מאד מהשם ותברך חס ושלום, וקשים מאד לעבודת השם ותברך.

ובאמת היא תכלית ההפך, שימי בין המצרים מאד מסגלים לעבודת השם ותברך, ויכולים להתקרב בהם מאד אל השם ותברך, יותר מבכל ימות השנה. ופעם ספרו לרבי נתן ז"ל, שאנשים פשרים אומרים שיש להם ירידה ונפילה בימי בין

<<<<

מילה של התחזקות

תרקד מרב שומחה שאתה יהודי ואתה מניח תפלין; מה צריכים יותר מזה? מה עוד יש להיות שבורים?

מוהרא"ש מספר, יהודי בשנות השמונים הגיע פעם אל הצדיק הקדוש רבי אברהם קאליסקער זכותו יגן עלינו ובכּה: "רבי, נמאסו לי החיים אני רוצה למות!" אמר לו הצדיק הקדוש רבי אברהם קאליסקער: "אתה טפש גדול על שאתה אומר כן, כי שוה לחיות שמונים שנה העקר להניח תפלין פעם אחת בחיים, ואתה רוצה למות?"

(עצתו אמונה פנחס תשפ"ד)

ווארט על הפרשה

ויהי אחרי המגפה וגו', שאו את ראש כל עדת בני ישראל, עומדים אחרי פחד של ספור, אחרי שעם ישראל לדאבונינו נפלו למעשים מלכלכים על ידי העצה של בלעם, עשרים וארבעה אלף יהודים מתו במגפה, ואמר הפסוק, "ויהי אחרי המגפה", אמר הקדוש ברוך הוא, "שאו את ראש כל עדת בני ישראל", שמשך רבינו יספר עוד פעם את עם ישראל. רש"י הקדוש אומר בתחלת פרשת במדבר (א, א): "מתוך חבתו לפניו מונה אותם כל שעה", איך יכול להיות כזה דבר, שהקדוש ברוך הוא אוהב עכשו את היהודים, הם הרי חטאו עכשו?

רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ו, סימן כו), אצל העולם השכחה היא חסרון גדול, אנשים מתלוננים "אני שוכח מהר", מסתכלים על זה כמו שזה בעיני. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא הייתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם, הוא לא היה יכול להתחיל להתפלל וללמד, כי 'אני הרי יודע מי אני, אני הרי יודע מה עשיתי, איך אני יכול ללכת להתפלל? איך אני יכול ללכת ללמד? אבל היות והקדוש ברוך הוא עשה שאדם שוכח, כך הוא תמיד יכול להתחיל מחדש, 'מעכשו אני הולך להיות יהודי פשר', 'מעכשו אני הולך להתפלל', 'מעכשו אני הולך ללמד', 'מעכשו אני הולך לעבד את השם'.

רבי נתן ממשיך וכותב: ואצל רבנו היה הדרך שכל מה שעבר והלך כבר לא היה מענין, ויותר הוא לא דבר על זה. העקר זה רק מה 'עכשו', ולא לחשב על מה שהיה. לא מענין אותי מה היה, עשיתי את זה ואת זה. מה שהיה היה, אני מתחיל לעבד את השם מעכשו.

רבי נתן מביא שם שהענין של שכחה, לשכח כל מה שהיה, זו עצה טובה גדולה מאד בעבודת השם, כי על פי רב יש לאדם בלבולים רבים וערבוּב הדעת מאד ממה שהיה, בפרט בשעת התפלה והלמוד, כל הזמן עולים במוחו שזה לא היה טוב, וזה לא היה טוב, פה הייתה לו כשולן בעסקים, ופה הייתה לו כשולן ביהדות, וכל הדברים האלו לא נותנים לו להמשיך הלאה, זה לא נותן לו להצליח, זה לא נותן לו לעבד את השם. לכן דבר גדול לשכח מה שהיה, ברגע שאני רוצה להתחיל לעבוד את השם, אני לא חושב על מה שהיה, לא מענין אותי מה שהיה, אני שוכח מה שהיה, אני מתחיל מחדש, מעכשו אני הולך להיות יהודי פשר, אני הולך עכשו להתפלל וללמד וכך אפשר ללמד ולהתפלל ולעבד את השם.

את זה אומרת לנו התורה הקדושה, "ויהי אחרי המגפה", כבר אוחזים אחרי המגפה, ומיד עם ישראל התחילו מחדש להתנהג כראוי, הם שכחו מה שהיה, הולכים מעכשו לעבד את השם, ולכן אומר הקדוש ברוך הוא מיד למשה רבנו ואלקעזר הכהן "שאו את ראש כל עדת בני ישראל", אני רוצה שייספרו ומנו את עם ישראל, וכפי שרש"י הקדוש אומר מתוך חבתו לפניו מונה אותם כל שעה.

היצר הרע מיד מגיע להסית את האדם עם העבר, כפי שחז"ל אומרים (מגילה י:): "כל מקום שנאמר ויהי, אינו אלא לשון צער", 'ויהי' מלשון שמחה. מוהרא"ש מסביר זאת בפשטות, אם מסתכלים על מה שהיה, זה מלשון צער, האדם אוכל את הלב עם העבר, 'לא נצלת מספיק את הזמן', 'עשיתי דברים לא טובים', שלא לדבר שהוא עבר צרות קשות בחיים - ויש לו מזה צער גדול, אבל 'ויהי' - אם מסתכלים על העתיד, חושבים: הולך להיות טוב, אני הולך ללמד, אני הולך להתפלל, הקדוש ברוך הוא נמצא אתי, הקדוש ברוך הוא בודאי יעזר לי, לא מענין אותי מה היה - אזי זה לשון שמחה. אם יש לי צרה, אני זקוק לרפואה וכדומה, אבקש מהשם ותברך, והשם ותברך יעזר לי, צריכים להאמין שהשם ותברך מקשיב לכל תפלה שהאדם מבקש, בתפלה אפשר להפוך את הכל לטובה, אבל 'אולי הקדוש ברוך הוא כועס עלי כי פגמתי כל כך הרבה?' על זה כתוב בפרשת השבוע: "ויהי אחרי המגפה", אם רוצים להיות טובים, אפשר לספר את עם ישראל, הקדוש ברוך הוא אוהב אותך.

(אשר היה אל יואל, פנחס תשפ"ב)

מיהו חבר טוב?

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת פנחס, כ"א תמוז, שנת תשע"ח

לקבוד ... גרו יאיר

תזהר עם מי אתה מסתובב, כי אדם משפע מאד מחבר; חבר יכול להעלות את האדם שיהפך לצדיק גדול, ולהפוך חס ושלום – אם מסתובבים עם אנשים לא טובים משפעים מהם. אפילו שאדם יהיה הצדיק הכי גדול, אם מסתובבים עם אנשים רעים נהיים כמותם.

הרמב"ם הקדוש אומר בסימנים של עופות כשרים וטמאים (פרק א' מהלכות מאכלות אסורות, הלכה כ): "וכל השוכן עם הטמאים ונדמה להן, הרי זה טמא", העופות שמסתובבים עם עופות טמאים הם בעצמם עופות טמאים; כפי שהעולם אומר: "אמור לי מי חברך ואומר לך מי אתה".

בכלל אתה צריך לדעת שאין דבר כזה 'חברים'; אנשים עושים הכל בשביל החברים שלהם, מבליים ימים ולילות עם חברים, אבל אחר כך החברים יהיו הראשונים לקבור אותם; חבר הוא רק מי שמחזק את האדם שיחזר אל השם יתברך.

מצינו אצל דוד המלך (שמואל ב-טו, טז): "חושי הארפי רעה דוד", אומר רש"י (דברי הימים א-כז, לג): "כשחטא דוד בבת שבע, שאל לחושי הארפי, אם ישוב בתשובה, אם יקבלהו הקדוש ברוך הוא בתשובה לתת לו ארוכה לחטאו, ואמר לו כן", חושי הארפי אומר לו שיחזר בתשובה, 'זה חבר!' לכן הוא נקרא 'רעה המלך' – החבר של דוד המלך, כי חבר הוא מי שמחזק לחזר בתשובה.

לכן אבקש ממך מאד תלמידי היקר ... תזהר עם מי אתה מסתובב; ראה להיות בסביבה של יהודים כשרים, עם חברים שיחזקו אותך שתלמד ותתפלל, כך תתחיל ללמוד ולהתפלל. תברח מחברים שעושים ליצנות מיהודים כשרים ועזב אותך מחברים שמקררים את היהדות שלך. אצל עמלק כתוב (דברים כה, יח): "אשר קרך בדרך", מפרשים הצדיקים, שעמלק מקרר את האדם על ידי שהוא עושה ליצנות מיהודים כשרים.

אל תהיה חכם יותר מיהודים כשרים; תעשה לך חשבון האם טלפון שפתוח לעולם מביא לך יראת שמים או שזה מוציא ממך כל טפת יראת שמים, אתה הרי יודע בעצמך את האמת – שזה לא טוב.

בכל פעם שמסתכלים בעברות מתקררים מהיראת שמים ומאבדים את הרגש לתורה ותפלה, כפי שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א): "כל הפוגם בבגדית, אין יכול להתפלל", מרגישים טעם מריר בתפלה והתפלה היא אצלו בטעם של "מיין מיריין" – מים מרים, כמו שכתוב בפסוק (שמות טו, כג): "ולא יכלו לשותות מים ממרה, כי מרים הם", בפשטות כונת הפסוק היא שלא יכלו לשותות את המים כי המים היו מרים, מוהרא"ש אומר, "כי מרים הם" הם לא יכלו לשותות את המים כי "הם" היו מלאים בקשיות על השם יתברך. אם לא שומרים על העינים וצופים בסרטים מלכלכים, מנחים בנאוף, מאבדים הכל! הן ברוחניות והן בגשמיות, עוזבים את התורה ועוזבים את התפילה.

אל תביא הביתה שום כלי שאפשר להתחבר על ידו לאינטרנט; תעשה את זה בשבילך, "ואם אין אתה יוצא בגיני, צא בגין אשתך", ואם אתה לא רוצה להוציא את זה בגללה, תוציא את זה בגלל אשתך, שיהיה לה בעל, "ואם אין אתה יוצא בגין אשתך, צא בגין בגידך", ואם לא אכפת לך מאשתך, תעשה את זה לפחות בשביל הילדים שלך; תראה לילדיך דוגמא איך אפשר להיות אדם טוב, שהילדים שלך יראו דוגמא של יהודי כשר, אל תשב עם הטלפון שלך יומם ולילה.

אני מקווה שאתה תתידד עם יהודים כשרים, כך יהיה לך טוב בזה ובבא.

(עצתו אמונה פנחס תשע"ח)

המצרים, ואמר רבי נתן ז"ל, שאינה אמת, רק ימים אלו מסגלים מאד לעבודת השם יתברך, ויכולים להתקרב בהם ביותר להשם יתברך, כי בימים אלו השכינה עמנו בגלות, והיא קרובה וסמוכה אלינו מאד, וכדרך המלך בשעה שיושב בתוך הארמון שלו, קשה מאד להגיע אליו, אבל בשעה שיוצא לדרך, והוא מסתובב בין אנשי מדינתו, קל מאד להגיע אליו, ולכן דיקא בימים אלו שהשכינה עמנו בגלות, מסגל מאד להתקרב אליה ולעשות לה קן ואכסניא שתשרה אצלנו, והוא על ידי תורה ותפלה ועבודת השם יתברך, ואז יזכה לעליה גדולה.

ימי בין המצרים הם כ"א יום, והם מכונים כנגד השם אק"ה שעולה בגימטריא כ"א, והוא השם של תשובה, כי 'אקיה' פרושו: "אנא זמין למיהו", אני מוכן מעכשו לעשות תשובה ולחזר אל הקדוש-ברוך-הוא (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו'), כי ימים אלו מסגלים מאד לתשובה.

רק מחמת שהם ימים גבוהים מאד, לכן הבעל דבר מסבב אותם עם דמיונות של עצבות ומרה שחורה, וכדרך אוצר גדול ועצום מאד שיש עליו הרבה מנעולים וחותמות, שלא יהנו ממנו אלו שאינם ראויים, אבל מי שאינו מטעה את עצמו - קופץ ומדלג על כל המניעות, ומרבה תפלות והתבודדות בימים אלו שיזכה להתקרב אל השם יתברך באמת, ולמצא אותו יתברך בתוך כל ההסתרות והכסויים, ואז יזכה למצא אוצר נפלא מאד.

וכמובא בספרים הקדושים בשם המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע ('עבודת ישראל' פרשת מסעי) על הפסוק (איכה א, ג): "כל רדפיה השיגוה בין המצרים"; כל רודפי יה - כל מי שרודף אחר השם יתברך, השיגוה - יוכל לזכות להשיג אותו יתברך בימי - בין המצרים דיקא.

השבתות של שלשת השבועות אלו גבוהות ומרומות מאד, וכמעט שאין דגמתן בכל שבתות השנה, כי הן מכונות כנגד השלש רגלים פסח, שבועות, וסכות, פרשת פנחס כנגד פסח, פרשת מטות מסעי כנגד שבועות, ופרשת דברים ושבת חזון כנגד סכות, ושבת חזון היא השבת הכי גבוהה בכל השנה, כי חזון נקרא על שם גלוי הנבואה, וכמו שכתוב (ישעיה א, א): "חזון ישעיהו", והוא דגמת חג הסכות, שנקרא על שם שסוכין אז ברוח הקדש (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כא), וכמו שאמרנו חכמינו הקדושים (ירושלמי ספח כב ע"ב): 'למה נקרא שמחת בית השואבה? שמשם שואבים רוח הקדש'. וזכי הראות יכולים לראות בשבת חזון, מראה מבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו.

ממר נעשה מתוך

הפסוק אומר (ירמיהו א) 'רמינה הנביא נבא על חרבן בית המקדש' מקל שקד אני רואה". אומר רש"י כמו שה' מקל שקד' מאז שהפירח יוצא עד שצומח הפרי לוקח עשרים ואחד יום, כמו כן ממתי שהגויים החריבו את חומת ירושלים, עד שהם החריבו את בית המקדש לקח עשרים ואחד יום.

אבל צריכים לדעת שלשקד יש גם תכונה

שאלות ותשובות ברסלב

מתי כבר יבוא משיח צדקנו?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יש לי הרבה שאלות לשאל, אבל יותר

מהכל יש לי שאלה אחת גדולה; עד מתי כבר

נתיגע בגלות הרוחנית הקשה והמרה? מתי משיח

כבר בא ויקים ומלאה הארץ דעה את ה'?

יותר ויותר קשה להיות יהודי כשר, הדורות מדרדרים

במהירות, יהודים נופלים כמו זבובים, לא כחנם אמר רבי

יוחנן "ייתי ולא אחמינה", הוא לא רצה לראות את ביאת

המשיח כי הוא ידע כמה גרוע יראה אז הדור.

מדברים כל כך הרבה מכל הדברים הטובים, אבל למה

שלא יהפכו את העולם שהיהודים יקרעו את השמים

בתפלות שמשיח כבר יבוא, שאז אוטומטית כבר נושע

בהכל.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פּרַשַׁת פִּנְחָס, כ"ב תמוז, שְׁנַת תשע"ט

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מי לא מדבר על ביאת המשיח? כל מה שאנחנו מדברים

ועושים זה רק כדי שנוקדה לצאת מהגלות.

אם אתה רוצה לעשות משהו בשביל ביאת המשיח תלמד

בכל יום הרבה פרקי משניות וכך תקרב את הגאולה. כפי

שכתוב (ניקרא רבה ז. ג): "אין כל הגליות הללו מתכנסות

אלא בזכות משניות", משיח יגיע רק בזכות שלומדים

משניות; והצדיק הקדוש בעל הבני יששכר זכותו גגן

עלינו אומר (חודש תמוז אב - מאמרי חדשי תמוז אב, מאמר ב): "סוף

כל השעות מן הכ"ב ימים הם תקכ"ח, על כן יש במשניות

תקכ"ח פרקים מגן מפת"ח, כמגן מפתח הגאולה",

השעות של ימי בין המצרים הם בסוף הכל חמש מאות

עשרים ושמונה, לכן יש בששה סדרי משנה חמש מאות

עשרים ושמונה פרקים, כי זה המפתח שעל ידי זה נצא

מהגלות, שהם כנגד חמש מאות עשרים ושמונה שעות

של ימי בין המצרים שאנחנו מתאבלים בהם על חרבן

בית המקדש. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ניקרא

אחרת, חז"ל אומרים (מעשרות פרק א') שהשקד הוא קודם מר ואחר
זה נהיה מתוק. ולכן כמו ששילשת השבעות נמשלו לשקדים כי
עכשיו הזמן שאפשר להפך ממר למתוק. שזו באמת העבודה של
אדם בעולם כמו שהזהר הקדוש אומר (הקדמת בראשית ד.) "מי מפם
יכול להפך ולעשות מחשך שיהיה אור וממר שיהיה מתוק?"

כלומר, שאפילו שעוברים על אדם צרות ויסורים וקשיים, והחיים
מאד מרים לו, וממש חשוף לו בעינים. אבל כשיודעים שכל הדברים
האלו לא קרו מעצמם, השם יתברך עשה את זה במטרה להעיר את
האדם שהוא יחזר אליו, והאדם הולך ומספר להקדוש ברוך הוא את
הבעיות שלו, אז הוא הפך ועשה ממר למתוק, כי השם יתברך בודאי
יעזר לו, והוא יצא מכל הבעיות והצרות שלו.

ללא עצבות

כל ההלכות והדינים שעלינו לנהג באבלות בימי בין המצרים, זה
לא אומר שצריכים להיות בעצבות ובמרה שחורה, רק שצריכים
לעשות את זה עם השתוקקות בלב, שאנחנו מתגעגעים ומשתוקקים
שכבר יבנה בית המקדש, ושאנו לא שוכחים מזה.

זה היה הדרך שכל הצדיקים נהגו בה, מצד אחד בלב הם מאד
התאבלו על חרבן בית המקדש, אבל תמיד היה על פניהם חיוך, והם
קבלו את כל אדם בסבר פנים יפות, וכך הם קרבו את כלם להשם
יתברך.

כשהישמח משה הקדוש זכותו גגן עלינו רצה להתחקות ולראות
מהי דרך החסידות, היתה לו קושיה חזקה עליהם "למה החסידים
תמיד שמחים? זה הרי הלכה ברורה בשלחן ערוך שירא שמים צריך
להתאבל ולהצטער על חרבן בית המקדש, איך החסידים יכולים
להיות תמיד בשמחה?"

כשהישמח משה ז"ע נסע לרבו החוזה הקדוש ז"ע הוא בקש
מהשם יתברך בדרך, "השם, אתה הרי יודע שאני לא רוצה שיהיו לי
קשיות, תעזר לי שכשאגיע לצדיק שיתרצו לי כל הקשיות שלי. חז"ל
הרי אומרים (יומא ל"ח): 'הבא לטהר מסייעין אותו' - כשאחד רוצה
להטהר, עוזרים לו מן השמים. אבל לא כתוב בלשון יחיד 'מסייע
אותו', שאז היה הפרוש שרק הקדוש ברוך הוא עוזר, אלא כתוב
'מסייעין אותו' בלשון רבים, זה אומר שהצדיקים גם עוזרים לאדם.
ולכן - תעזר לי השם - שהצדיק יעזר לי לצאת מכל הקשיות שלי".

כשהוא הגיע לרבו החוזה הקדוש ז"ע, איך שהוא רק נכנס לחדר,
הצדיק שאל אותו: "למה אתה כל כך עצוב היום? אמנם כתוב
בשלחן ערוך שירא שמים צריך להתאבל ולהצטער על חרבן בית
המקדש, אבל זה רק בלב, על הפנים צריך תמיד להיות חיוך", והצדיק
המשיך, "תאמין לי, שאנחנו גם אומרים בכל לילה תקון חצות
ואנחנו מתאבלים על חרבן בית המקדש, אבל עם כל זה אנחנו עדין
שמחים".

הצדיק הסביר לו את זה עם משל מהצדיק הקדוש רבי שמעלקע
מניקלשבורג ז"ע, כמו מלך שנתפס למדינה רחוקה והוא עצר לנוח
שם אצל ידידו, כשהידיד ראה שהמלך כלוא שם, אז הוא מאד בכה
והצטער, אבל למעשה הוא גם שמח מאד שהמלך מתארח אצלו.
אותו דבר עכשיו, אפילו שאנחנו בגלות ובית המקדש אמנם חרב,
אבל השם יתברך הרי אתנו, ואנחנו קרובים אליו, ובזה אנחנו יכולים
לשמח.

והחוזה סיים, "באמת לא הייתי צריך לגלות לך את זה, אבל היות
שחז"ל אומרים 'הבא לטהר מסייעין אותו' בלשון רבים, שזה אומר
שהצדיקים גם צריכים לעזור ולקרב את האדם להשם יתברך, לכן
גליתי לך..."

הישמח משה נבהל והשתומם מרוח הקדש הברור של החוזה
הקדוש שראה את כל מה שהוא חשב, ומאז הוא התקרב אליו ונהיה
מתלמידו הגדולים.

רואים מזה שעקר האבלות צריך להיות בלב, אבל מבחוץ צריך
האדם להתחזק מאד. אפילו כשעוברים עליו צרות ויסורים, שרק
יחזר אל הקדוש ברוך הוא, ויחזיק את עצמו בשמחה, וישמח אחרים.
אשרי מי שזוכה לנצל את הימים הקדושים כמו שצריך.

(שיחות מוהר"א ש חלק ט"ז ערך בין המצרים)

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

אנשי שלומינו מתכוננים לאומן ראש השנה תשפ"ה

בהתרגשות גדולה מתכוננים לקראת ימי ראש השנה, לבוא ולשהות אצל רבינו הקדוש בעיר אומן, כפי שביקש ותבע מכל מי שמאמין בו. ראש הישיבה שליט"א מעורר הרבה את הציבור בימים אלו, שלא להיות מהבטלנים והמאחרים, אלא שכל אחד יהיה חכם וזוי, וזימן לעצמו כרטיס טיסה ושאר צרכי הנסיעה.

בשנים האחרונות התרבו ב"ה בני ישראל הבאים לשהות בציון הקדוש בימי ראש השנה, והבניין האדיר 'היכל הקודש' של שש הקומות בעיר אומן, שרק סיימו לבנות בשנים האחרונות, כבר נעשה צר מהכיל, והתוכניות לבניית בנין נוסף אכן מתקדמים בקצב מהיר, אבל בנייתם צריכה ישועה גדולה להסתדר עם מה שיש.

ובעיקר ראו בשנתיים האחרונות שחדר האוכל אינו יכול להכיל יותר את הציבור הגדול שמגיע לשהות בבניין 'היכל הקודש' ולכן בשנים האחרונות נערכו סעודות שבת ויו"ט בתוך היכל בית המדרש, אבל השנה שהציבור מתרבה עוד יותר, גם היכל בית המדרש כבר אינו מספיק לכל הציבור לסעוד את הסעודות, לכן הודיע ראש הישיבה שליט"א, שאחרי הרבה התבודדות, הגיע להחלטה, שהשנה חייבים לבנות אוהל ענק אשר יקרא בשם 'אוהל הרחבת הדעת', האוהל ימוקם בשטח שליד הבניין הגדול, ושם בעו"ה יערכו את הסעודות של שבת ויו"ט בשבת אחים גם יחד.

בשנה זו יש חשיבות יתירה למקום מסודר לסעודות החג, כי השנה ימי ראש השנה חלים בימי חמישי ושישי, ושבת קודש נדבכת אל ראש השנה, ואנו זוכים להיות בשבת קודש – שבת שובה, אצל רבינו, ואנשי שלומינו בראשות ראש הישיבה שליט"א יזכו בימים אלו, ימי החג והשבת, להיות יחד באוהל הרחבת הדעת, בו ינעימו יחד את הסעודות עם שירות ותשבחות ודברי תורה.

בימים אלו נמצאים בשטח מומחי בניה, עם טרקטורים, כדי ליישר את השטח ולהכין אותו לקראת בניית האוהל. אחרי יישור השטח, יביאו בעו"ה מומחים ליציקת ביטון, ואחרי זה יבנו את האוהל הענק, זכות האוהל הגדול 'אוהל הרחבת הדעת' נקנה על ידי העסקנים של רענט קאמפיין המסורים בלב ונפש לכל קדשינו, מו"ה שבת מארקוס הי"ו ומו"ה אשר בער אינדארסקי הי"ו.

בימים אלו כשראש הישיבה מעורר את הציבור אודות קניית כרטיסי טיסה לאומן, יש לציין שראש הישיבה שליט"א מדגיש בדרשותיו, שאסור לבחורים ולאברכים לצבור חובות, ואף לא כדי לנסוע לאומן, כי החובות מעבירין את האדם מדעתו ודעת קונו, ואי אפשר ללמוד ולהתפלל, וכעת יש די והותר זמן לכל אחד, להשיג את הכסף לכרטיס טיסה, ולכל הוצאות הדרך, ומי שאינו מצליח להשיג את הכסף, שילך לזכות את ישראל ולבקש מהם שישתתפו עמו בהוצאות הדרך, ויהודים רבים מרגישים זכות גדולה לעזור ליהודים אחרים להגיע לרבינו, וח"ו לא להתחיל לצבור חובות.

ראש השנה שלי עולה על הכל

סימן טוב ומזל טוב

החתן שלמה בריסק הי"ו קרית יואל
לרגל שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

מו"ה עקיבא חיים גוטפריד הי"ו בית שמש
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה דוד סאמעט הי"ו בית שמש
להולדת הבת למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
21:30 שמיעת שיעור יום א' בשעה 20:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
---	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
---	20:30	30 ד' לפני השקיעה	10:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	הכניסה מצד ימין בנינה
21:30 יום רביעי בשעה 21:15	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
---	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין די עזרה)
---	21:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המיסדים
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	רמה ד' רח' תלמוד בבלי 24 דירה 18

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגונייה 451-152-354380
| אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל rabbiroth@gmail.com / חידושים 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגונייה 541-152-354370
| אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3462
| קבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com